

Διονυσης Καρατζας

ΟΧΤΩ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Θυμαιμαι,
πηρα εγαν ηλιο απο το σωμα σου
κι εγραφα κιτρινες γραμμες
το μουσικο κοριμι της θαλασσας,
οταν εσυ
ξεμπλεξες τα μαλλια μου
και διπλωσες μεσα τους
κατι περασμενες ωραιες μερες,
κι εφυγες.
Τουτη η μερα πηρε και μουδιασε
σαν την ξερη φλουδα του καλοκαιριου.

ΩΡΙΜΗ ΩΡΑ

Κατι φωνες
κατι παιδια
κατι μερες
ωραια ποταμια
κατεβαινουν τους δρομους.
Τραγουδα μου τουλαχιστον τωρα.

ΜΕ ΚΥΤΤΑΣ

α
Με κυττας κι αγαπαω τη μερα
και το φως
που χτιζει στα μαλλια σου
τα νερα του κοσμου
και τη δοξα μου.

β

Με κυττας κι αγαπαω τον τοιχο
που κραταει τη βροχη και σενα
—Θυμαιμαι την ωρα των λογισμων μας.

γ

Με κυττας κι αγαπαω
τις μικρες μικρες ωρες της θαλασσας
εσενα
το τόσο περιστερι.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ Σ ΕΝΑ ΣΤΙΧΟ

1

Θυμαιμαι εδρεχε πολυ
και πως πληθυναν οι ανθρωποι στην αγορα
πως μεγαλωσε η αγαπη κατω απο τα μπαλκονια.

Κλεινο το νερο που ξαφνικα περασε αναμεσα μας
επαιξε μαζι σου και σε πηρε...

2

Θυμαμαι εβρεχε πολυ.

Το κοριτσι βγηκε στην αυλη του
μ ενα μικρο λουλουδι στα μαλλια της
αφοβα

θυμαμαι

πως ομορφηνα γυμνος

με το σωμα μου νερο ασωμο

— Φως κι εσυ.

Υστερα αστραφε θυμαμαι.

ΑΝΤΙΟΠΗ

Καποτε σε γεννησε ενας ποταμος κι η νυχτα
γι αυτο κι ομορφηνες ημερα
απεγαντι στον ηλιο.

Σημερα γυρνas μεσα μου

πατριδα μου και φως μου,

με τουτα τα μαλλια σου φωτεινες γραμιες νερου

με τουτα τα ματια σου νερενιες γραμιες φως

με τουτο το προσωπο σου θαλασσα κι αυγη —

Γιατι σε θυμαμαι οταν βρεχει;